

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԵՐ

ԽԱ. ՏԱՐԻ 1927

Ճարեկան՝ 1 ստեղծագործ:

թիվ 10, ՀՈԿՑԵՄՐԵՐ

ԵՒԹԵԴԻ ՄԱՏԵՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ
(Ծարութակ)

(Շաբաթականթիւն:)

գլուխաք երկրորդ թվային թվային համարություն

Բ. Պատուեր առ ի յիշատակէ վարդապէտով և առ Աստուծոյ վասն Քրիստոսի:

Դրանքում պահպանվելու համար առաջ կատարվել է այս գործությունը:

կարծահաս¹ գալոց է Քրիստոս ի վախճանի աշխարհիս եւ թէ պարտ է պատրաստականի գտանել ամենայն առաքինութեամբ: — Տունք ժ:

Յերկարդի թղթին գետրոսի ընթերցուած ա. զլուկաք դ. վկայութիւնք դ. տունք Ճճլ

ԳԼՈՒԽ ԱռԱջին ԹՂԹՈՅՑՆ ՅՈՒՂՅՈՒՆ

Ա. Աւետարանական աստուածախաւսութիւն վասն Քրիստոսի: Ա. Յորում վասն Խոստովանութեան եւ վասն զգուշութեան առ ի չմեղանչելց եւ թէ պահպանութիւն պատուիրանացն Աստուծոյ զգիտութիւն հաստատել:

1 SABCEFGHIPQ οὐκίνια παναργήσεις: Ή θεούθησι, Η θηθησι, ΤΣ θηθησι: ΤΩΔΗΠΟΥ
ΘΕΟΥΣΑΝΝΙΤΟ, Β ΘΕΛΑΝΝΙΤΟ, Ι ΤΗΡΙΚΗΡ ΘΕΟΥΣΑΝΝΙΤΟ Α. Θηθησι || 2 Λ.Ι.Μ.Α.Φ. Φ = θεολογία περ
Χριστοῦ, Π αυτοπειαδαβιατιποθηκέρ, Σιρ φων φριμωποφ, ΒΩΔΗΦGP αυτοπειαδαβιατιποθηκέρ
φριμωποφ, Σιρ φων, Β α τ ρ. αυτοπειαδαβιατιποθηκέρ φων φριμωποφ || 3 Φ. Ε. Β. Β α τ ρ. Ε. Ε Β Β
4 Φ. Ζαυτατέκν:

Բ. Վասն սիրոյ առանց որոյ ամպարշտութիւն է։ Ա. Յորում խրատ վասն շնորհաց բառ կը պահանջեմ և առաջ ու իւ մասն հրաժեշտի յաշխարհիս սիրոյ։

Դաստիարակութեան մարդանալցին:

Ե. Վասն եղբայրիրութեան յաստուածպաշութիւն:

Հայարախն Աստուծոյ: ա. Յորում վասն

Հ. Վասն ասուուածախաւութեան որդոյ ծամարախ համազ
հեռանալը ի դիւական պաշտասանէ: — Տունք իգ:

Յառաջին թղթին Յովհաննու ընթերցուածք բ. ընթերցուածն ա՝ տունս ՃԵ. լ.
թերցուածն բ՝ տունս ՃՂԹ. գլուխը ը. վկայութիւն ա. տունք մՃԴ:

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՎԱԹՈՅՑ ՅՈՎԱԿԱՆ ԿՐՈՒՅՑ

Ա. Յետ մկզբանն վասն ուղիղ վարուց սիրով Աստուծոյ ի ձեռն հաւատոց անլին փոխն աստուածպաշտութեան։ Ա. Յորում թէ չէ պարա հերետիկոսի վանս տալ կամ ողջոյն, քանզի մեղք են։

5 β. Ιουστικής φαρμακευτικής ιατρού από ένοπλη γκρίζα στρατιωτική — δολένηρη:

Յերկրորդ թղթին Յովհաննու լնթերցուած ա. զյուլյաք բ. տունյալ (ա):

9. Lanthanum bismuthofenite? (?) 2.00±0.32; 3.2±1.1±0.5; 0.1

Ա. Աղաւիթք վասն կատարման եւ գոհութիւն դաւանոթեամբ հիւրասիրութեամ

ունին ժդ, Ժ տունք քսան եւ չորս || 1 Ա.Զ.Ժ.Պ ի յառաջնում թղթիս Յոհաննու, Բ յառաջնում թղթին, Դէ ի յառաջնում թղթին (Է Յոհաննու), Ո յառաջնում թղթի: Գ ընթերցուածքը առ Զ չկը ա: Էծ տունս ունի, Դ տունք: Բոլոր 22 առանց բացառութեան ճժե, մինչ յօյնն ունի թու' = ճճ || 2 Գ ընթերցուածք բ, Ժ երկրորդ, Զ չկը բ: Էծ տունս ունի, Դ տունք: Բոլոր 22 առանց բացառութեան ճճ, մինչ յօյնն ունի թու' = ճճ: Ա գլուխո ը եւ վերջ: Ո գլուխ: Գ գլուխը Ե յօյնը, որ ինչպէս նկատեցինք ունի Է գլուխ, ընթերցուածոց բովանդակութեան մէջ ալ կը ներկայացրնէ Է գլուխ՝ ձնաշնասու բրատդ, չեփալաւան III, ... ձնաշնասու ծեստէրա չեփալաւան III + IIII = III (Z. էջ 478): Այսպէս վկայութիւն առնին Զ.Պ.Պ, Էծ վկայութիւնը ա կայութիւն այ ա (sic), Բ վկայութիւնք զ: Այսպէս տունք մծդ ունին Գ.Զ.Ժ.Ժ, նոյնպէս Ա.Զ.Ժ.Ժ կատարած թղթայն, Բ ունի տունք մծթ, Պ տունք մծա, Ո տունք մծը: Ի կատարած թղթայն յօյնն (= Stephani editio), ունի տէչօւ տօշ' = Մհ կամ Cod. Vat. n. 363 տօծ' = Մհ, որ չէ համաձայնիր ընթերցուածոց բովանդակութեան տուած թու' եւ թու' թիւերու համագումարին, որ է մշ, զոր Zahn կը համարի սկզբնական՝ subtrahiert man von der Gesamtzahl der katholischen Briefe (= αρις', Z. էջ 513) die Zahlen der sechs übrigen, so bleibt für 1 Jo. 289, wodurch 290 (= ση) hinreichend bestätigt ist, Gesch. des neutestamentlichen Kanons, II, էջ 398.

1 Ա ԹԻԹՅՆ, ԴՕԳՓԻ ԹԱՎԱՆԱԿ. Յ ՅՈՒՆԻ.

² Αγιοψέων της ομορφιάς από την Οικουμενία, η οποία διδάσκει με την πρώτη σημασία την επιλογή της λέξης.

կղբարց վասն Քրիստոսի: Ա. Յորում վասն Դիոտեփեայ անզգամութեանն եւ եղբայրա-
տեցութեան: թ. Եւ վասն Դեմետրի որում վկայէ զգործոց բարեաց: զ. Եւ վասն
շապառեանց: Եւ այս հասան մեսձ ընդ մերձ յաւզուտ: — Տունք զ:

ի Յովհաննու երրորդ թղթին ընթերցուած ա. պլուիս ա. տունք լզ:

q. Luhn 10.00 1000000000000000

Ա. Վասն զդուշութեան հաւատոցն որ ի Քրիստոս յաղագս յառնելը ի վերաց ամ-
պարշտաց եւ ժանտապործ մարդկան; Ա. Յորում վասն հանդերձելոց տանջանաց նոցա ըստ
համանականութեան է առաջ բարեկան եւ չարաց:

Դ. Աղասի զգուշութեան նոցա ի հաւատոս վշտակցութեամբ : Եւ այս պարագաները կազմութեամբ են աղասի աղջութեամբ :

Ե. Աղասի վասն նոցա ի սրբութիւն եւ համարձակութիւն պարկեցածութեամբ : Աղասի վասն նոցա ի սրբութիւն եւ համարձակութիւն պարկեցածութեամբ : — Տունքը լու:

u 2 b r u b h @ u 2 h

Ամենայն իրիք ամենայն ուրեք ժամանակ է։ Աճէ գայ հասանէ յաստիս եւ զարձեալ
միւսանգամ անդրէն դադարէ, բայց յաղթողն կարեաց միայն յամենայնի յաղթէ։ Մի
լինիր ամբարտաւան, յորժամ ի ցանկալի փառաւորութիւնս իցես եւ մի զծուձ, յորժամ
5 ի թշուառութիւն հասանիցես։ Զի եթէ այսպէս զիշոն ունիցիս, արդար կշռիչ կենաց
աշխարհիս լինիցիս։ Քանզի ոչ ի պարզս եւ ոչ ի չյաւղուածոյս¹ ի վնասակարութիւնս
անկաք, այլ ի բազումն եւ յանհնարինս եւ ի պէսպէս դառնութիւնս եւ չկը որ այնց
միխթար լինիցի մեզ։ Յամենայն կարծելոց բարութեանցս միանգամայն վըիպեցաք՝ յաշ-
խարհէ եւ ի փառաց եւ ի մեծութենէ եւ միայն աւգնական չարեաց զանմուռթիւնն գտի։
10 Եւ արդ քանզի բազում վշտաւք պատեցար, ով անձն իմ, մի վհատիր յաշխատութիւնս,

Յուղայի թիմիս, ԲԶԵՖGP և Յուղայի թղթիս, Ո և Յուղայի թղթի աստ, Դ և Յուղայի
թղթիս Յակոբայ (sic) եւ վերջ, Ո դլուխ: ԱԷ.Բ.Պ վկայութիւն, ԱԲԶԵՖՃՈ.Գ այսպէս տունք կը,
իսկ Բ տունք կէ, յոյնը չ՛ը՝ կը:

Ար գործածեմ նաեւ 1686ին Վենետիկ տպուած Ճաշոցը (= Ճաշ¹), որ կը բովանդակէ
Աղերսը, էջ 727/728, սոյնպէս 1793ին ի կ. Պոլիս հրատարակուած Գովքը Ճաշոցը (= Ճաշ²), որ սոյն-
պէս կը բովանդակի Աղերսը, էջ 277, երկու Ճաշոցներու ընթերցուածները դրեթէ միշտ սոյն են:
Ինձի ծանօթ տպուած ուրիշ Ճաշոցներու մէջ չկայ եւթաղեան Աղերսը:

այլ համբեր, ով սկզբելի, իբրեւ զլաւ ինչ ածեալ զմտաւ եթէ ոչ զոր կամի ոք եւ խորհի զայն առնէ, այլ զոր ոչն ինդրէ ոք եւ փախչի զայն կրէ. այլ աստուածեղին սահմանն ամենայնի յաղթել խոկայ: Ասաց ոմն, ասաց մեզ այսպէս պւետիկոս զլուխ մի եթէ Յոյսք առ կենդանեաւք, անյօյսք մեռանին¹: Եթէ այնպէս իցէ, պարտ է համբերել վշտաց եւ տանել առաքինութեամբ կարեաց: Զի ոչ ոք է ինչ եւ չէ ինչ ի կեանս երկրածնաց եւ ոչինչ ի նմին հաստատութեան իրաց մարդկան կայ. այլ իբրեւ զանիւ շընի ամենայն եւ ընթանայ: Եւ արդ ես թախծեալ մտաւք ընդ այսր ամենայնի գրեմ անձամբ անձին իմում եւ առ մնունդ հաւը իմոյ զբագում թշուառութիւնն իմ: Վայ է ինձ, յորժամ ածեմ զմտաւ վիովիսմունա. զամենայն ինչ մարդկան իբրեւ զմարդկան տեսանեմ եւ մի միայն հաւատարիմ յոյս թողի ինձ զԱստուծոյ եւեթ զմարդասիրութիւնն: — Տունք իէ:

1 Բ. Համբերելով սիրելի, Ճաշ 1 եւ 2 չեք ով սիրելի: ԱԲՕ ածել: ԱԲԴԵՑԻ թէ: Ք զմտաւ ոչ
եթէ զոր, Յու զոր կամի մարդ զայն առնե, Ք զնոյն... զնոյն փինկ զայն 2 զայն կրէն չեք ի յօյն,
այլ պարզապէս ծրա, որ դրուած է զայն առնենի գէմ 3 ՅՔ ասաց ոմն մեղ: ԱԴ պետիկոս, ՁԻ
պետիկոս, Ճաշ 1 եւ 2 պվետիկոս, Օ պվետիկոս, Ք որ է պվետիկոս, ԷՒ ունին լուսանցագիր
“արարող բանին, պւետիկոս գլուխ մի = ποιητικὸς στίχος, ՔՕ թէ: Օ առ կենդանանաւքս ||
4 ԱԲՕ այսպէս, Ք այդպէս: Ճաշ 1 եւ 2 տանիլ 4-5 եթէ այնպէս - կարեաց = օնչօն տօնէ
πածօնս (sic) τλῆγաւ չրջ և շենաւածք չըրειν || 5 Ա զի ոչ ոք ինչ եւ ոչ է իսկ ի կեանս, ԲԳՑԻ զի
(Ի եւ փինկ զի) ոչ ոք ինչ եւ չէ իսկ ի կեանս, ԷԳՕ զի ոչ ոք է ինչ եւ չէ իսկ (Ք չեք իսկ) ի
կեանս, իսկ ԳԶ եւ Բագր. զի ոչ ոք է ինչ եւ չէ ինչ ի կեանս || 6 Յ եւ ոչ ի նմին: ԲԶՑՔ եւ
Ճաշ 1 եւ 2 յիրաց: ԷՔ կա: Եւ ոչինչ - կայ = չաւ օձէն ևն տանց փենէ տան ձնթրապառ.
Օ ամենայն ինչ: Ք ընթանա: Տրէլէր (ընթանայ) ին յօյնը կը կցէ անտեղի ձլլաւ մը, որ ջնջուե-
լու է! Nur die eine dunkle Stelle im griechischen Text, dasձլլաւ, erhält aus dem ar-
menischen Text vielleicht ihre Verbesserung, v. Soden, I, էջ 647 || 7 ԱԷՔ թաղծեալ:
ՔՑՔՕ ընդ այս ամենայն: ԻՔ իմոյ փինկ իմում || 8 Օ սնունդու: Բ համար փինկ հաւր: ԱԴԵՑ
ՔՑՔՕ ընդ այս ամենայն: ԻՔ իմոյ փինկ իմում || 9 Զ ինչ զմարդկան: ԱԴԵԿ իբրեւ զմարդ,
թշուառութիւն: Զ չեք իմ: Եւ արդ - թշուառութիւնս իմ, տես էջ 48: ՔՕ վայ ինձ: Յ զիս-
փոխմունան: Ք զմտաւ ածեմ զամենայն ինչ || 10 Յ ինչ զմարդարիմ || 10 Վեսետ. Ոսկեփ. Թ. 252 եւ
Զ իբրեւ զմարտ: Դ միայն, չեք մի, Ք եւ մի յցոյ հաւատարիմ || 10 Վեսետ. Ոսկեփ. Թ. 252 եւ
Թէ: ԱԴԵՑԻ ՖԻ եւ Ճաշ 1 եւ 2 մարդասիրութիւն, Յ մարդասիրութիւն, Գ եւ մարդասիրու-
թիւն, որուն կը կցէ “խաչեցելոյն Աստուծոյ վասն փրկութեան ազգի մարդկան տեառն մերց
միւնն, որուն կը կցէ Խաչեցելոյն Աստուծոյ վասն փրկութեան հարբն եւ ուուրբ հօգւովի՝ այժմ եւ
միւնն, այս յաւելուածը ոչ թէ հաւանօրէն, ինչպէս կը կարծէ Սարդի սարդ իսեան (Ցուցակ, Ա,
էջ 818), այլ ակնյայտնի եկամուտէ: ԱԲԴԵՑ չունին տնահամար, Զ միայն կը ներկայացընեն
տունք իէ, նոյնպէս Ա, որուն մասին կը ծանօթագրէ Սարդ. (անդ, էջ 829) “յաւարտ որոյ կը
յաջորդէ հետեւեալն ի կարգաւորողէն կտակարանաց՝ Աղերս Եւթաղի տունք իէ ո:

¹ Ρυσσο-αρμενո-ιταλικήν ση^η ουσιανηθήν, φέρεται το επίτελον από την πατριαρχικήν ιεράς Μητροπολίτου της Αρμενίας Καραπέτα Βατονίτην, ονόματος της οποίας η μητρόπολη βρίσκεται στην πόλη Καραπέτα, στην επαρχία Τατιανίν της Αρμενίας. Η μητρόπολη έχει θεωρηθεί ως η παλαιότερη μητρόπολη της Αρμενίας, καθώς η ίδρυση της διατάθηκε από τον Αρμενικό Πατριαρχή Στέφανο Βατονίτην το 1081. Ο πατριαρχικός θρόνος της μητρόπολης βρίσκεται στην εκκλησία της Αγίας Τριάδας στην Καραπέτα.